

punkt. Og saa her gælder det, at Fiskeriretten paa det aabne Hav maa underkastes Begrænsninger netop af Hensyn til, hvad hele det fiske Samsunds Vel kræver, og her er dette Hensyn saa meget stærkere, som den enkelte Fisser ikke ejer nogen Lod eller Del i Havet. Det er jo ikke saaledes, at der her findes en Ejendomsret til en bestemt Del af Havet, som kan gøres gældende over for det Krav, det hele har. Den enkelte har ingen anden Ret end den, der kan udledes af, hvad der tjener Samsundets som Helhed. Jeg har fundet saa meget mere Grund til at fremhæve dette her, som jeg tror, at min Opfattelse, at man ved alle de Regler, her er Tale om, skal begynde med Hensynet til, hvad det heles Vel kræver, og saa først i anden Række komme til, hvad Hensynet til den enkelte kræver, staar i Modstrid med, hvad flere ærede Medlemmer og navnlig ogsaa det ærede Medlem fra Listede Amt (Trolle) har gjort gældende for deres Bedkommende. Det ærede Medlem udtalte i Gaar blandt andet den Sætning, at enhver Fisser bør kunne indrette sit Redskab efter eget Forgodtbefindende og fiske dermed paa den Maade, som han selv finder tjenligst. Hvis man forstaa denne Sætning saaledes, at det alt sammen er under Hensyn til, hvad Loven foreskriver saaledes, at enhver Fisser skal have Lov til at benytte lovligt Redskab paa lovligt Sted og paa lovlig Maade, saa siger jo denne Sætning slet intet, saa har den ingen Betydning, saa ere vi alle enige derom. Men hvis man vil forstaa den anderledes, hvis man vil forstaa den saaledes, at den faar nogen Betydning, nemlig saaledes, at vi først og fremmest skulle se paa, at den enkelte Fisser kan komme til at udnytte sit Redskab paa den for ham mest tjenlige og mest indbringende Maade, saa er det et Synspunkt, som jeg slet ikke kan være med til. For mig staar dette i anden Række. Det, der for mig staar i første Række, er som sagt: Hvad er det bedste og tjenligste for det hele? Derunder skal den enkelte høje sig, og han skal kunne gøre det saa meget bedre, som han gør det med den Bevidsthed, at det i Virkeligheden tilskyndende og sidst er det, som tjener ham selv bedst.

Hvad nu det foreliggende Forslag angaar, har man indvendt imod det, at det var blevet udarbejdet med liden Hensynstagen til Fiskernes Ønsker. Det er maaste ikke blevet sagt med de Ord, jeg her benytter, men den samme Tanke er kommen frem, om end, som sagt, maaste i andre Udtryk. Det Lovforslag, som foreligger her, er udarbejdet under mange forskellige Hensyn.

Det er Resultatet af flere Aars Arbejde af de Mænd, som Indenrigsministeriet har til sin Raadighed, Kontrollører, Fiskerikonfulenter, Forstanderen for biologisk Station og andre, som særdes ude blandt Fiskerne og meget vel kende baade til Fiskernes Liv og til Fiskernes Ønsker. Det er ikke saaledes, at disse Mænd, som have haft en saa stor Indflydelse paa Lovforslagets Indhold, ere fremmede for Fiskernes Liv, det er en Misforstaaelse at tro det. Men dertil kommer ogsaa dette, at Fiskerne egentlig ikke høre til den Slags Folk, der aldrig selv sige, hvad deres Ønsker ere. Deres Ønsker ere ofte komne til Orde i Andragender, indgivne til Indenrigsministeriet, og i mange af Bestemmelserne her i Lovforslaget er der netop taget Hensyn til disse Andragender. Der er ogsaa fremkommet Andragender i den Tid, der ligger mellem Forslagets Fremjættelse her i sidste Samling, og den Behandling, som her nu finder Sted. Disse Andragender skulle blive stillede til Udvalgets Raadighed, og man vil da se, at der ikke findes fremsat Ønsker deri, der i væsentlig Grad strider mod Forslagets Fremme i dets Helhed. Men naar der ellers er Tale om Fiskeribefolkningen, er det jo, som det ogsaa er fremført fra anden Side, saaledes, at Fiskeribefolkningen har sit Organ i den danske Fiskeriforening, hvor Spørgsmaalet om en Revision af Fiskeriloven har været oppe i længere Tid, og hvor der er arbejdet paa den paa forskellige Maade. Der blev i 1894 paa Generalforsamlingen fremsat et Forslag til Overvejelse, som var udarbejdet af et Udvalg, der var nedsat af Fiskeriforeningens Bestyrelse, og altsaa — derom kan der ikke tvivles — var et Udvalg, som virkelig rummede den Sagindvikling, som man maatte ønske, skulde være til Stede i et Udvalg, der har med denne Sag at gøre. Dette Forslag er udarbejdet med stor Ogtighed, men det er ganske vist kommet til et Resultat, som jeg ikke paa nogen Maade kan slutte mig til. Det er kommet til det Resultat, at man skulde inddele samtlige salte Bander i 8 forskellige Distrikter, og at der for hvert af disse Distrikter skulde fastsættes et Regulativ af Indenrigsministeren, ganske vist efter Forslag af dem, der vare interesserede deri, men dog saaledes, at Indenrigsministeren havde den sidste Myndighed til Afgørelse af Regulativets Indhold. Det var dette Forslag, som vist blev omtalt af det ærede Medlem for Listede Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen), der som en Forord ved dette Forslag nævnedes, at det indeholdt saa faa Bestemmelser. Ja, det er ganske rigtigt; naar man skyder over paa